

між окремими розладами всередині вказаної нозологічної групи; відбувається поступова дисолюція рамок між невротичною та психотичною патологією внаслідок значного взаємопроникнення їх симптоматики та частої інтернозологічної імпрегнованості діагностованих психопатологічних реєстр-синдромів додатковими семіотичними знаками. Також значно зростає частота виявлення коморбідних психічних порушень у пацієнтів. Метою дослідження став аналіз клініки межових станів з метою дослідження явища патоморфозу. Матеріали та методи: клінічні матеріали консультативної групи пацієнтів із межевою патологією та хворих, оглянутих у відділеннях межових станів КУ «ОКПЛ» ЗОР, протягом поточного року підлягали комплексному науковому аналізу із застосуванням анамнестичного, катамнестичного, клініко-психопатологічного та нозографічного методів. Результати. Було виділено три основні чинники, які, на нашу думку, асоційовані з явищем патоморфозу: справжній патоморфоз психічної патології, патопластичний ефект психофармакотерапії, модифікуючий ефект психотерапевтичних втручань. Різноманіття факторів, пов'язаних із кожним чинником на різних етапах їхнього розвитку позитивно чи негативно впливає на характер перебігу та ступінь тяжкості, результати лікування та подальші прогнози, складаючи картину комплексного патоморфозу межових психічних порушень. Висновки. Подальше дослідження чинників та факторів патоморфозу сприятиме оновленню уявлень про сучасну психіатричну клініку та лікувальні підходи у ній.

МОРФО-ФУНКЦИОНАЛЬНЫЕ ХАРАКТЕРИСТИКИ НЕЙРОНОВ ДОРСАЛЬНОГО КОМПЛЕКСА N. VAGUS ПРИ РАЗНЫХ ВИДАХ АРТЕРИАЛЬНОЙ ГИПЕРТЕНЗИИ

Данукало М.В.

Научный руководитель: д.м.н., проф. Ганчева О.В.
Запорожский государственный медицинский университет
Кафедра патологической физиологии

Актуальность темы: На сегодняшний день патогенез многих заболеваний и, прежде всего артериальной гипертензии (АГ), принято рассматривать с позиций дисрегуляции. Одним из ключевых звеньев регуляции артериального давления является дорсальный комплекс n. vagus (ДВК), который состоит из дорсального моторного ядра (ДМЯ), ядра солитарного тракта (ЯСТ) с А2 областью и area postrema (AP). Целью исследования было установить особенности морфо-функционального состояния нейронов структур ДВК (концентрация РНК в ядре, экспрессия нейрональной NOS в структуре) при эссенциальной и вторичной эндокринно-солевой АГ. Материалы и методы: Исследование было проведено на половозрелых крысах-самцах по 10 крыс в группе: 1-я линии Wistar, 2-я – эндокринно-солевая гипертензия (ЭСГ), 3-я – SHR. ЭСГ моделировали в соответствии с разработанным методом (Патент Украины № 2015 03152) . Адр. составило в контроле 83.8мм. рт. ст., ЭСГ – 137.8 мм. рт. ст., SHR – 125.8 мм. рт. ст. Иммуногистохимическим методом изучили экспрессию. nNOS в структурах, морфоденситометрическим концентрацию РНК в ядре нейрона (окр. по Эйнарсону). Для определения достоверности различий в изучаемых выборках использовали критерий Стьюдента. Результаты: При морфоденситометрическом анализе было установлено, что у крыс линии SHR, по сравнению с контрольной группой, наблюдалось достоверное увеличение концентрации РНК в ядрах нейронов в А2 и ДМЯ на 35,5 % и 39,8 % соответственно, а у крыс с ЭСГ она выросла только в А2(на 17,2 %), а в ДМЯ и ЯСТ снизилась на 16,6 % и 18,4 % соответственно. При иммуногистохимическом исследовании установлено, что у крыс линии SHR, по сравнению с контрольной группой, концентрация nNOS достоверно выросла во всех структурах (А2 – на 16,3 %, AP – на 16 %, ДМЯ – на 29,5 %, ЯСТ – на 15,8 %), а у крыс с ЭСГ – в А2 – снизилась на 10 %, а в ДМЯ – выросла на 12,4 % по сравнению с контрольной группой. Выводы: Функциональные характеристики нейронов ДВК принципиально отличаются при разных моделях АГ, зависят от этиологии и функции исследуемой структуры. Возможно, это связано с ведущим механизмом формирования АГ: при эссенциальной – с увеличением общего периферического сопротивления сосудов вследствие симпатикотонии, а при вторичной эндокринно-солевой – с увеличением ОЦК.